

شوبه‌ی بیست

ئایا دیارده ناعاده‌تیه‌کانیان ﴿خوارق العادة﴾

به کهرامهت دانانرین؟!

وه نیشانه‌ی ئه‌وه نین که خاوه‌نه‌کانیان وه‌لی و خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگار

بن ؟!

ده‌لین: به‌لێ بۆمان روون بۆوه له رابردوودا به به‌لگه‌ی نه‌قلی و^(۱)عه‌قلی، که ئیعتیقادبوون به غه‌یری خوا، که هیچ له زه‌ه‌ره‌رو زیان و سودو قازانجی به‌ده‌ست ییت شیرکه. وه هه‌روه‌ها ناییت هاوار بکریته غه‌یری خوا. وه ئه‌وانه‌ش که هاوار ده‌که‌نه غه‌یری خوا وه به‌هۆی هاواره‌که‌یان جار جار وه‌لامیان ده‌ست ده‌که‌ویت، ئه‌وه تاقیکردنه‌وه‌یه له‌لایه‌ن خواوه‌و، گومراکردنه له لایه‌ن شه‌یتانه‌کانه‌وه.

به‌لام ئایا ئه‌و دیارده سدییه‌ی که له‌و که‌سانه‌دا ده‌بیینن: وه‌ک شمشی‌ر له‌خۆدان و ئاگر قوت دان و چوونه ناو ئاگرو، گرتنی مارو دووپشک و خه‌به‌ری غه‌یب زانین و، شوین هه‌لگرتن و دز که‌شف کردن؛ ئایا ئه‌م دیاردانه به کهرامهت دانانرین و، نیشانه‌ی ئه‌وه نین که ئه‌مانه وه‌لی و خوشه‌ویستی و دۆستی په‌روه‌ردگار بن؟!:

هه‌رچه‌نده زۆریش پابه‌ند نین به نوێژو جه‌ماعهت و مزگه‌وت؟!.

وه زیکرو عیباده‌ته‌کانیشیان موافیقی قورئان و سونهت نین ؟!

وه هه‌رچه‌نده خوینده‌وارو تیگه‌یشتوش نین له قورئان و سونهت و شه‌ریعه‌تی ئیسلام ؟!.

وه‌لام

له وه‌لامدا ده‌لیم، ئه‌ی موسلمانانی حه‌ق ویست و، شوین که‌وته‌ی به‌لگه‌:

ئهم دیارده‌یه‌ی پرسیاری بۆ کراوه گه‌وره‌ترین شوبه‌یه‌ی نه‌فامه‌کانه‌و، به‌وه چاوی خه‌لکی ده‌به‌ستن و، قه‌ناعه‌تیان پێ ده‌که‌ن. وه بگه‌ر نه‌ک ته‌نها قه‌ناعه‌تیان به خه‌لکی ساده‌و نه‌خوینده‌وار کردییت، به‌لکو

(۱) به‌لگه‌ی نه‌قلی: بریتی‌یه له‌و به‌لگه‌یه‌ی که ده‌گێڕد ریتیه‌وه‌و نه‌قل ده‌کریت له که‌لامی خواو که‌لامی پیغه‌مبهر ﷺ

واته له (قورئان و سونهت).

واته: بزانی که دۆستان و خوشه‌ویستانی خوا (أولياء الله) نه ترسیان له‌سه‌ره، وه نه غه‌مبارو دَل ته‌نگ ده‌ین. ئه‌وانه‌ی که ئهمانمان هه‌ناوه ته‌قوای خواش ده‌که‌ن.

که واته: (أولياء الله) ته وانهن که ئەم دوو سیفه تەیان ههیه:

۱. الذين آمنوا: ته وانهی ئیمانیان هیتاوه.

۲. وكانوا يتقون: وه ته قوای خواش ده کهن، به کردنی فرمانه کانی و دوور که وتنه وه له قه دهغه کانی.

که واته: ههر که سیك ئەم دوو سیفه تەهی پیکرا تیدا نه بیئت، به (أولياء الله) دانانریت لای خوا. به لām با که میك ئەم دوو سیفه تە پروون بکهینه وه.

سیفه تی یه کهم: که (ئیمانیه): بریتی یه له ئیمان بوون به خوای پهروهردگارو، به هه موو شتیکیش که له لایهن ئەوه وه هاتوو وه، فرمانی کردوو که باوهرمان پیی بیئت، وهك ئیمان به فریشته کان و پهراوه ئاسمانیه کان و پیغه مبهرا (عليهم الصلاة والسلام) و پژی دواپی وقه زاو قه دهر.

به لām پیویسته جیاوازی بکریت له نیوان ئیمان بوون به خوا، له گه ل ئیمان بوون به پیغه مبهره کهی ﷺ؛

چونکه:

ئیمان بوون به خوا به سن شت ده کریت:

۱- ئیمانته هه بیئت به پهروهردگاریه تی خوا به تهنها؛ واته تهنها ئەو به پهروهردگار دابنییت؛ که ته وهش پیی دهوتریت (الإيمان بتوحيد الربوبية).

واته ئیعتیقات واییت تهنها (الله) پهروهردگارو خالیقه و رازقه و زیندوو کارو مرینه رو مالیکه و، شه ریعت دانه ره و، هیچ شه ریکی نیه له م کردارانه دا.

۲- ئیمانته هه بیئت که ههر ئەو به ته وای و بهرده وای خاوه نی هه موو سیفاتیکی بهرز و جوانه، وه هیچ که سیك وینه و هاوشیوهی خوا نیه، له هیچ کام له سیفاته کانی وهك بیستن و یسین و ژیان و دهو له مهن دی و دهسه لات و توانو، وه لām دانه وه و، باقی سیفاته کانی تریش.

و ته تهنها ئەو سودو قازانج و زهره رو زیانی به دهسته، واته (النافع والضار).

وه ههر که سیك باوه پی واییت که غهیری خوا سودو قازانج و زهره رو زیانی به دهسته، ئەوه شه ریکی بو خوا داناوه، یان باوه پی واییت پیاوچا کان و پیغه مبهرا (عليهم الصلاة والسلام) هه رده م زیندوون و نامرن. یان بلیت له دووریشه وه، وه له ژیر گۆریشه وه ههر ده بیستن و ده بینن وهك دنیا، وه توانای وه لām دانه وه یان ههیه؛ ئەوه ئیمانی تهنها به خوا نیه، به لکو ئیمانی به غهیری خواش ههیه و شه ریکی بو خوا داناوه؛ چونکه تهنها خوا خاوه نی ئەم سیفاته بهرزانیه پیشووه.

وه ههر سیفه تێك له قورئان و سوننه تدا هاتییت، پیویسته باوهرمان پیی بیّت وه کو خۆی بی گۆرین و دهستکاری کردن و لابردن و بی چواندیشی به سیفاتی دروست کراوان، وه ههر که سینک باوهری بهم شیوهیه نه بیّت ئه وه ئیمانی تهواو نیه.

ئه م جوړه ئیمانهش پیی دهوتریّت: (الإيمان بتوحيد الأسماء والصفات).

٣- وه ههر وها ئیمانت بیّت بهومی که تهنها (الله) په رستراوو معبود (له)ی حقه، وه غهیری ئه وه ئه گهر په رستنیشیان بۆ بکریّت، وهك دوعاو پارانه وه داوا لی کردن و نه زر بۆ کردن و مال له پیناو به خشین و، سویند پی خواردن و، ئیعتیقاد پی بوون؛ ئه وه به ناحقی و نارهوایی په رستنئ بۆ کراوه، چونکه غهیری خوا ههر په رستراویکی تر که خه لکی دایناییت ههر ناحقه (باطل)ه؛ چونکه (لا إله الا الله) واته هیچ مه عبودو په رستراویك حقه نیه تهنها (الله) نه بیّت. ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ. وَأَنْ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾

وه ئه م جوړهش پیی دهوتریّت (الإيمان بتوحيد الألوهية) (تهنها په رستراویتی خوا).

جا ههر که سینک بهم سئ شیوهیهی پیشوو باوهری به خوا هه بیّت ئه وا برواداره و ئیمانه کهی راست و دروسته، به لام که خه له له شیوهیه که لم سئ شیوهیه دا هه بوو، ئه وه خه له له ده که ویتته ئیمانه کهی و ئیمانیکی راستی ناییت.

به لام ئیمان بوون به پیغه مبهه ﷺ بهم شیوهیه ده بیّت:

١. به نیردراوی خوی دانییّت.
٢. به راستی دانییّت له هه موو باس و هه والیکی.
٣. گوپرایه لی بکهیت له فره مانه کانی.
٤. دوور بکه ویتته وه له نه هیه کانی.
٥. خوا په رستی بکهیت به گوپرهی سوننه ته کانی.
٦. بیکه یته حه که م له هه موو کیشه یه ک.
٧. خۆشت بویت.
٨. به عه بدو به نده و خۆشه ویستی خوی بزانیّت، نه ک به شه ریک و هاوه لی خوا له سیفەت و تاییه تمه ندیه کانی!

که واته: دروست نیه چۆن ئیمانت به خوا هه یه، ئاواش به هه مان شیوه ئیمانت به پیغه مبهه کهی ﷺ هه بیّت!!

چونکه وا باوه‌رمان به خوا هه‌یه که خالق و پەروردگار و، سودو قازانج و زه‌ره‌رو زیانی به ده‌سته‌و، ته‌ن‌ها په‌رستراوی حه‌قه‌و، په‌رستن ته‌ن‌ها بۆ ئه‌و ده‌که‌ین.

به‌لام به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ئه‌م جۆره باوه‌رمان نیه به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ؛ چونکه ئه‌و به‌نده‌ی خوایه‌و عه‌به‌ده، نه‌ک مه‌عبود؛ بۆیه په‌رستنی بۆ ناکه‌ین و هاواری ناکه‌ین و سویندی پی‌ ناخۆین و ناشلێین: به‌ناوی خواو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، یان به‌ پشتیوانی خواو پی‌غه‌مبه‌ر !!؛ چونکه ئه‌و به‌رزکردنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ بۆ سه‌رووی ئاستی خۆی، بۆ ئاستی خوایه‌تی و شه‌ریکایه‌تی له‌گه‌ل خوا، په‌نا به‌خوا.

که‌واته: ئیمان بوون به‌ پەروردگاریه‌تی و په‌رستراویته‌ی خوا ده‌بیته‌ به‌ ته‌ن‌های (توحید) بیته؛ بۆیه (إبراهیم) - علیه السلام - کیشه‌ی له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که ئیمان هینانیا (ته‌ن‌ها) به‌ خوا نه‌بوو.

ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: من به‌ریم لیتان و دوژمنتانم:
﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ، إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ: إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ، وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، كَرَفْنَا بِكُمْ، وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا، حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ﴾ (الممتحنة: ۴)
واته تاوه‌کو ئیمان دینن به‌ خوا به‌ ته‌ن‌های !! .

که‌واته: ئه‌گه‌ر ئیمانیشت به‌ خوا بیته، به‌لام که به‌ ته‌ن‌ها (بِاللَّهِ وَحْدَهُ) نه‌بوو، بی که‌لکه‌و سودی نیه؛ چونکه زۆر له‌ خه‌لکی ئیمانیان به‌ خوا هه‌یه، به‌لام به‌ هه‌مان شێوه‌ش ئیمانیان به‌ غه‌یری خوا هه‌یه له‌ په‌رستن بۆ کردن و هاوار بۆ کردن، وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووته:

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ (یوسف: ۱۰۶).

واته: زۆربه‌ی خه‌لکی ئیمان هینانیا ته‌ن‌ها به‌خوا نیه، به‌لکه‌و له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ئیمانیان به‌خوا هه‌یه که خالق و مالک و پەروردگار و، به‌لام باوه‌ریان به‌ غه‌یری ئه‌ویش هه‌یه که له‌گه‌ل خوا شایسته‌یه هاواری بکه‌ین و داوای لێ بکه‌ین و پشتی پی‌ به‌ستین و لێی بترسین و به‌ گه‌وره‌ی دابنێین و سویندی پی‌ بخۆین و نه‌زری بۆ بکه‌ین!!.

به‌داخه‌وه زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانیان به‌خوا هه‌یه موشریکن وه‌ک خوا فه‌رمووی؛ چونکه ئیمانه‌که‌یان ته‌ن‌ها به‌خوا نیه، واته (بِاللَّهِ وَحْدَهُ) نیه، به‌لکه‌و به‌خوایه‌و به‌ غه‌یری خواشه، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاگان...

هه‌ر به‌وه‌ش ته‌واو نابیته که بلایته باوه‌رم به‌خوا هه‌یه، به‌لکه‌و ده‌بیته باوه‌ر بوونه‌که‌ت پی‌ به‌ ته‌ن‌های (وَحْدَهُ) بیته.

* وه سیفیه تی دووهمی (أولياء الله) ئەوێه که به تهقوا بن و تهقواى خوا بکهن:

تهقواى خواش ئەوه نیه له مزگهوت، یان له تهکیه، یان له بازار تهسیحیکی درێژ به دهستهوه بگریته و بهسه ر بادان و چاو نوقاندنهوه بلیت: الله، الله، الله، یاخود بلیت: یا هو، یا هو، یان یا حی، یا حی!! .
به لکو تهقواى خوا، بهم شیوهیه دهیته که پیشهواى تابیی: (طلق بن حبيب) - رهحه تی خواى لی بیت -
فهرموویه تی: که لییان پرسى: ما التقوى ؟. واته تهقوا چییه؟. وتی:

۱. أَنْ تَعْمَلَ بِطَاعَةِ اللَّهِ، عَلَى نَورٍ مِنَ اللَّهِ، تَرْجُو ثَوَابَ اللَّهِ،

۲. وَأَنْ تَتْرَكَ مَعْصِيَةَ اللَّهِ، عَلَى نَورٍ مِنَ اللَّهِ، تَخَافُ عِقَابَ اللَّهِ ^(۱).

واته: تهقوا بریتییه له دوو برکه:

برگهی یه که می پێناسه ی تهقوا :

تعمل بطاعة الله: واته گوێرایه لی فرمانه کانی خوا بکهیت، به لام چۆن فرمانه کان جی به جی بکهیت و عیبادته کهت بکهیت؟.

على نور من الله: واته به پێی رووناکیه که له خواوه هاتوه، که وهی قورئان و سوننه ته، واته به پێی قورئان و سوننه ته فرمانه کانی جی به جی بکهیت، نه که به گوێره ی ههواى نهفس و عاده تی خه لک و سیاسه تی رۆژگارو لاسایی کردنه وه ی کوێرانه!.

وه که له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه ته فرمانه کانی خوات به جی گه یاند، ئایا به چ نیه تیکیش تو ئاوا به جی یانده گه یه نیت و گوێرایه لی فرمانه کانی ده کهیت؟! ئایا به نیه تی ریایی و پیش چاوی و شوهرهت و دنیا؟، یان ته نها به نیه تی رازی کردنی خوا به ئەمه لی پاداشتی خوا یی؟ بۆیه وتی:

ترجو ثواب الله: واته ئەم گوێرایه لی به بۆ ئەوه بکهیت پاداشتی خوات ده ست که ویت و، ره جای پاداشته که ی بیت. واته ته نها بۆ خاتری خوا بیکهیت و هیچ نیه تیک ی تهر نه بیت له عیبادته ت و په رستن و نوێژ کردن و... هتد. تا ئیره برگهی یه که می تهقوا بوو.

وه برگهی دووهمی تهقوا ماوه که بریتییه له:

وَأَنْ تَتْرَكَ مَعْصِيَةَ اللَّهِ: واته وازیش بهییت له تاوان و گوناوه کاری هه رام و سه ریچی کردن (معصية). وهك شيرك و بیدعه و زیناو دزی و، کوشتنی نا حق و درۆ و بۆهتان و جاسوسی و دنیا خواردن

(۱) بروانه (الزهد لـ(ابن المبارك)، ص (۴۷۳).

بەناوی دین و فیل کردن و چەتەیی...، بەلام چۆن واز بهیئیت لەم تاواناو، چۆن خۆتیان لێ بە دوور بگریت؟!

علی نور من الله: واتە بەپیئێ ئەم پۆشنایی قورئان و سوننەتەو کە لە خواوە هاتوو، واز بهیئین لە هەرام. واتە دوور کەوتنەو کەشت لە هەرام، با هەر بەپیئێ قورئان و سوننەت بیئت و، لەژێر پۆشنایی وەحی خواایی بیئت. ئەک بەپیئێ هەوای نەفس و عادیەتی خەلک و سیاسەتی ولات و بریاری عەقل. چونکە قورئان و سوننەت بۆت دیاری دەکەن کە چ شتێک تاوانەو هەرامە، وە تا چ ئەندازەیەک و حەجمی تاوانە کەش چەندەییە. وە چۆنیش خۆمانی لێ بەدوور بگرین، بەلام غەیری قورئان و سوننەت بە راستی و تەواوی ئەم شتەنەت بۆ پروون ناکاتەو.

بۆ نمونە: پەرورەدگار زینای بە هەرام داناو، وە چۆنیەتی خۆ لێ پاراستنیشی بۆ پروون کردووە؛ کە بەو دەبیئت خۆت بپاریزیت لە سەبەبەکانی وەک: سەیرکردنی ئافەرەتی بیگانەو، تیکەلاوی ژن و پیاو (الاختلاط)، وە هەرەها تەنها بوون لە گەڵ ئافەرەتێک (المخلوة). پەرورەدگار فەرمانی کردووە خۆت لەمانە بپاریزیت بۆ ئەوێ دوور بکەوێتەو لە زینا. وە هەرەها فەرمانیشتی پێ کراوە ژن بهیئیت - ئەگەر توانیت - بۆ ئەوێ لە بنەرەتدا بیری زینا کردنت کپ بیئتەو، وە کە نەشت توانی رینگایەکی تەرت بۆ دانراوە کە بریتیە لە پۆژوو گرتن؛ چونکە پۆژوو شەهوەت لاواز دەکات و دوورت دەخاتەو لە زینا کردن.

بەم شیوە هەکیمانەییە قورئان و سوننەت رینگای واز هیئان لە زینا کردنیان بۆ داناییت. بەلام کە لەژێر پۆشنایی قورئان و سوننەت واز نەهیئیت لەو هەرامەکی کە زینایە بۆ نمونە: ئەو پەنا دەبەیتە بەر رینگایەکی هەرام بۆ خۆ پاراستن لە هەرامیێکی تر کە زینایە. وە ئەو شیوە هەرامەش کە زۆر لە گەنجی ئیمان لاواز گرتووەتی بەر بۆ خۆپاراستن لە زینا بریتیە لە (الاستمنا) واتە: ئاو هیئانەو، مەرۆق زینا لە گەڵ دەستی خۆی بکات - پەنا بەخوا - بۆ ئەوێ شەهوەتەکی دایمکیئەو توشی زینا نەبیئت.

بەلام بەداخەو شیوەی لە هەرام دوورکەوتنەو کە هەرامە؛ چونکە بەپیئێ قورئان و سوننەت دوورنە کەوتەو لە هەرام کە بەلکو بەگوێرە هەوای نەفس و، عادیەتی گەنجی فاسق ویستی خۆی بپاریزیت لە زینا.

که واته: ههروهك چۆن پيويسته واز بهييت له حهرام، بههه مان شيوهش پيويسته واز هيئانه كهت وازهيئانيكي شهري بيټ و، به گوێرهی قورئان و هه دیسی (صحیح) بيټ. ئه گينا قهرزدار دهبيته وه له سه ری.

وه كه وازيشمان هيئا له حهرام به شيويه كي شهري ئايا بوچی وازمان هيئاو، به چ نيه تيك دووركه وتينه وه له حهرام ؟:

ئايا له بهر ئه وه بوو دهستمان نه كهوت! و هه ئه سوپا - وهك زۆر كهس كه زينا ناكه ن يان دزی ناكه ن له بهر ئه وه نايكه ن چونكه دهستييان ناكه ویت -!

نه خيژ پيويسته وازهيئانه كه مان له حهرام له ترسی عيقاب و سزای خوا بيټ، بو ئه وهی توشي غه زهب و عيقابی خوا نه بين، بۆيه وازمان هيئا له حهرام.

بۆيه فهرمووی: (تَخَافُ عِقَابَ اللَّهِ). واته: چونكه له عيقابی خوا ده ترسیت بۆيه دوور كه وتيته وه له و شته ی كه خوا حه رامي كردوه.

که واته: به پوختی و به کورتی (تهقوا) بریتی به له: گوێرایه ئی کردنی خوا به کردنی فهرمانه کانی و، واز هيئان له نه هيه کانی، بهم شيويه ی كه خۆی رپی بو داناوین له سه ر زمانى پيغه مبه ر ﷺ وه گوێرایه ئيه كه شان ته نها له بهر خاترى خوا بيټ .

که واته: ← پيويسته کرده وه (عمل) ته ه بيټ. ↑ وه به نيته ت و مه به ستیكى پاك (اخلاص) يش بيټ بو خوا. → وه موافيقى سوننه تی پيغه مبه ريش ﷺ بيټ (الاتباع).

که واته: هه ر كه سيك:

← فهرمانه کانی خوا جی به جی نه کات

↑ وه دووريش نه كه وتيته وه له شته حه رامه کان

→ ياخود به خالیسی نيته تی خوا نه بيټ

↓ ياخود موافيقى قورئان و سوننه ت نه بيټ.

ئه وه ته قوای خوای ته واو نيه و خه له ئی تیدا به بهم شيويه ی خواره وه:

* ئه گه ر خه له ل له نيته ته كه يدا هه بوو ئه وه تووشی رپاو شيرك ده بيټ په نا به خوا.

* ئه گه ر خه له ل له موافقه ی قورئان و سوننه ت دابوو، واته گوێرایه ئيه كه ی موافیق نه بوو له گه ل

قورئان و سوننه ت؛ ئه وه توشي (ابتداء) بیدعه ده بيټ و گومرا ده بيټ.

* ټه گهر واجباته کان هه مووی نه کات، یان حه رامه کان هه مووی واز لی نه هیئت ټه وه به ره و فاسق بوون دهیئت و، توشی تاوان و گونا ه (معصیه) دهیئت په نا به خوا.

که واته: دواي ټه م روون کړدنه وهیه زانیمان که دوستانی خوا (أولياء الله) دوو سیفه تیان تیدا یه:
← ئیمانی ته نها به خوا (الإيمان بالله وحده).

↑ ته قواي خوا به م شیوهی باسما ن کړد.

که واته: هر مسلمانیک ټه م دوو سیفه ته ی تیدا بیئت ټه وه یه کیکه له (أولياء الله) ټه گهر کریکاریکش بیئت، یان که نناسیکیش بیئت.

چونکه ته نها به م دوو مهرجه مسلمان دهیئت وهی، نه ک به چونه ناو ټه شکوه و بو ماوهی چل روژ دور له مزگه و و جه ماعت و جومعه !! وه خواردنی دهنکه خورما یه ک روژانه !.

نه خیر له هیچ ثایه و هه دیسیکدا نه هاتوه که به م مهرجه خه لک بیئت به وهی خوا. یان به شم شیر له خو دان و هاوار کړدنه غه یری خوا.

به لام پیویسته بزاین که دوستان و خوشه ویستانی خوا، هه موویان له یه ک پله دا نین، به لکو به رزی و نرمی هه یه له نیوانیاندا. وه تاوه کو مروف دوو مهرجی وه لییتی (الایمان والتقوی) ی به ته واوی تیدا بیئت، ټه وه زیاتر له خوا نریک دهیئت وه و، پله ی به رزتر دهیئت.

*** پرسیار: ټایا هر مسلمانیک واجبه کان بکات و دور بکه ویته وه له حه رامه کان وهی خوا یه ؟**

وه لام: به لئ به لام به مهرجی (تخلاص) و (اتباع): واته به خالیسی بو خوا واجبه کانی کړدین و دور که وتبیته وه له حه رامه کان. وه هه روه ها شوین که و ته ی پیغه مبه ریش ﷺ بو بیئت له و واجبه به جی گه یان دن و دور که و تنه وه یه ی له حه رام. واته چون پیغه مبه ر ﷺ واجبه که ی کړدوه ټه ویش ټاوا، واته به گویره ی قورئان و سونه ت.

پرسیار: ټایا به چ شتیکی تر مروف زیاتر له خوا نریک دهیته وه و، چاکتر دهیته وهی خوا ؟ !.

وه لām: به کردنی سوننه ته کان، نوژی سوننه، رۆژووی سوننه، خیری سوننه، حه جی سوننه... به لām به مهرجیک (ئیخلاص و اتباع) ی له گه ل بیت.

پیغه مبهه - ﷺ - له هه دیسیکدا فهرمووی خوی گه وه فهرموویه تی:

﴿ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ - أَوْ فَقَدِ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ - وَمَا يَتَّقِبُ إِلَيَّ بِمِثْلِ أَدَاءِ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، فَيَسْمَعُ وَبِي يُبْصِرُ وَبِي يَمْشِي. وَلَنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَنْ اسْتَعَاذَ بِي لَأُعِيدَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ قَبْضِ نَفْسِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ وَلَا يَدُّ لَهُ مِنْهُ ﴾^(۱)

واته په روهردگار فهرموویه تی: هه ره که سیک دوژمنایه تی خوشه ویست و دوستی کی من بکات، ئه وه ئیعلانی جهنگی له دژ ده که م و، خۆم دژایه تی ده که م، وه بهنده ی من به هیچ وه سیله یه که له من نزیک نایته وه، وه که به کردنی فهرزه کان لیم نزیک ده بیته وه!

وه به روهوام بهنده ی من لیم نزیک ده بیته وه به کردنی سوننه ته کانیش، سه ره پای فهرزه کان، تا خوشم ده ویت.

وه که خوشیشم ویست ده پیاریزم له هه موو خراپه یه که، وه سه ره که وتووی ده که م بۆ هه موو چاکه یه که به شیوه یه کی وا؛ بیستن و بینین و گرتن و ههنگاوانی به گویره ی ره زامه ندی من ده بیته؛ چونکه به گویره ی ویستی من ده بیستی و ده بینیت و ده گریته و ههنگاو ده نیته. واته چیم پی خوش بیت واده کات و چیم پی ناخوش بیت نایکات. واته خوشه ویستی و ناخوشه ویستی، وه هه روه ها دۆستایه تی و دوژمنایه تی، وه هه روه ها به خشین و گرته وه ی له ره زامه ندی مندا ده بیته. ئه و کاته ئه گه ر داوام ئی بکات پیی ده به خشم و، په نام پی بگریته په نای ده گرم...

تیبینی:

له م هه دیسه قودسیه پیروزه دا ده رکه وت که کی دۆست و خوشه ویستی (وه لی) خوییه. وه به چ وه سیله یه که له خوا نزیک ده بیته وه، ده بیته به خوشه ویستی خوا، وه لāmی ده دریتته وه. وه که ی خوا ریزی ئی ده نیته و که رامه تی پی ده به خشیته.

به لّام ئهم مهرجانهی (أولياء الرحمن) ئه وه ناگه یه نیت که بروامان واییت هه لّه ناکهن و، پارێزراوان (معصوم) له هه لّه و، هیچ کاتێک تاوان ناکهن.

نه خێر ئه گهر هه لّه و تاوانیشی کردبیت، به لّام تهوبه ی کردبیت لێ، ئه واهه به وه لی خوا داده نریت. که واته ئه و که سانه ی که وا گومان ده به ن ده بیت (وه لی) مه عصوم بیت. گومانه که یان هه لّه یه؛ چونکه به گوێره ی ئه و گومانه هیچ موسلمانێکیان نه هیشته و ته وه به خۆشه و یست و وه لی خوا.

وه به پێچه وانه ی ئه وانیش که سانیکی نه فام هه ن، که برویان وایه ته وه ی وه لی بیت قه ت هه لّه ناکات و، قسه کانی هه موو هه قن و، کرده وه کانی هه موو چاکن !! ئه م بۆچونه ش دیسان هه لّه یه؛ چونکه هیچ که سیێک ته رازووی هه ق ناسی نه، ته نها پێغه مبه ری خوا نه بیت. ئه ویش له بهر ته وه ی ﴿وما یَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ واته له خۆیه وه قسه ی نه ده کرد به لکو له وه حیه وه بوو. وه ههروه ها ﴿كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ﴾ واته ره وشتی قورئانی بوو^(۱).

که واته: به به لگه ی قورئان و هه دیس، بۆمان ده رکه وت که ئه مانه ی خواره وه وه لی خوا نین: جوله که و گا ورو ئاگر په رست (مه جوسی) و گا په رسته کان (هیندۆس) و، بت په رست و شه خس په رست و گوێره رسته کان؛ چونکه ئه مانه هه موویان شیرکیان هه یه و به ته نها ئیمانیان به خوا نه (به ته وحیدی). وه ههروه ها ته قوای خویان نه کردوه؛ چونکه خوای گه وره گه وره ترین فه رمانی (واعبدوا الله) یه، واته به ته نها خوا بپه رستن به ته وحیدی. وه گه وره ترین نه هی (ولا تَشْرِكْ بِهِ شَيْئًا)، واته هیچ شه ریکی بۆ دامه نین.

به لّام گوێره په رست و نه فامان فه رمانه که یان به جی نه گه یاندوه و، له نه هیه که ش خۆیان نه پاراستوه، به لکو به پێچه وانه وه جولا و نه وه، که به ته نها خویان نه په رستوه و شه ریکیشیان بۆ داناوه له په رستن و هاوار کردن و مال به خشین و نه زر کردن و سه ربپین و پشت پێ به ستن و ره جا لێ کردن و ئیعتیقاد پێ بوون...

وه ههروه ها هیچ عیباده تیکیان له ژێر رۆشنایی قورئان و سوننه ت و شوین که وتنی پێغه مبه ر - ﷺ - نه، له کاتێکدا که په روه ردگار فه رموویه تی:

(۱) تیبینی پێغه مبه ر ﷺ بیروباوه رو ره وشت و هه لسوکه وتی قورئانی بوو، نه ک خۆی قورئانیێک بووبیت و به سه ر زه ویدا رۆشیتیت. وه ک هه ندێ چیرۆک گێره وه ی نه فام به عه قیده ی ئیسلام له وتاره کانیاندا وا هه دیسه که لێک ده ده نه وه! . (النبی ﷺ مخلوقٌ والقرآن غیر مخلوق).

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (آل عمران: ۳۱)

واته ئەهی محمد به و خه لکه بلی ئە گەر ئیوه خواتان خوش دهویت و دوستی ئەون، ئەوه شوینی من بکهون، ئەوکاته خواش خوشی دهوین و له تاوانتان دهووریت. کهواته هەر کهسیک شوین پیغممبەر ﷺ و سوننه ته کانی نه کهویت، ئەوه خوا خوشی ناویت و خوشه و یست و دوستی خوا نیه واته (وهلی) خوا نیه .

*** کهوابوو ئەم شهخس په رست و گۆرپه رسته پشت هه لکردووانه له سوننه تی پیغممبەر ﷺ – وهلی کین ؟!**

بیگومان وهلی شهیتانن (أولياء الشیطان)؛ چونکه به فەرمانی شهیتان شەریکیان بو خوا داناوهو، وازیان له سوننه تی پیغممبەر ﷺ هیناوه. وه په روهردگار ده فەرمویت:

﴿ إِنْهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (الأعراف: ۳۰).

واته: ئەوان شهیتانیان گرتووه به دوستی خویان له حه قیقه تدا، به لام خویان – ئەوهنده نه فامن – وادهزانن که هیدایهت دراوان و له سه رپیازی راستن و له (أولياء الرحمن) ن!!.

تا ئەو ئەندازهیه شهیتان گومپای کردوون، که ئەو دهپه رستن و ههستیش بهوه ناکهن، به لکو وادهزانن که خوا دهپه رستن و دوست و وهلی ئەون.

وه له چەندان ئایه تی تریشدا په روهردگار باسی (أولياء الشیطان) ی کردووه وهک:

﴿ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴾ (الأنعام: من الآية ۱۲۱).

﴿ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴾ (مریم: ۴۵).

﴿ إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخُوفُ أَوْلِيَائَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (آل عمران: ۱۷۵).

﴿ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴾ (النساء: من الآية ۷۶).